

GILLETTE: CHỦ TỊCH CỦA TÔI

GILLETTE AUDIO — PEPPE — GILLETTENARRATIVE.COM

Ngài Chủ tịch không ngờ. Ông đang chìm xuống. Không nói, không nhìn, không ra lệnh. Gã như không thở. Một trong những ngày mà ngay cả những người đàn ông vĩ đại nhất cũng trông như những đứa trẻ bị bỏ ngoài trời lạnh.

Tôi nhận ra ông từ xa và sắp xếp một cuộc hẹn hào hoa — hai người bạn nữ. Họ đến ngồi cạnh ông, lặng lẽ. Không trang điểm, không khiêu khích. Chỉ đơn giản là có mặt. Như thể ai đó đã đặt họ ở đó để lấp một khoảng trống không chịu được lấp đầy.

Ông ngược mắt lên với nỗ lực của một người nhấc một tảng đá, nhìn tôi, và với vẻ mặt nghiêm trọng hỏi: Họ là ai vậy, Nando? Tôi mỉm cười không đáp. Ông gắng hỏi:

— “Nando... cậu nghĩ... họ có phải là gái điếm không?”

Giọng ông vỡ vụn. Không mỉa mai, không ác ý. Chỉ có nỗi sợ. Nỗi sợ rằng mình đã trở thành một người đàn ông phải trả tiền cho ai đó chỉ để thôi cảm thấy cô đơn.

Cả đời ông chưa bao giờ trả tiền cho một người phụ nữ — nhưng ông thường xuyên dợc sạch túi vì họ. Túi thứ nhất: một cuộn tiền giấy dày để thể hiện quyền lực. Phần còn lại: tiền lẻ, như muốn nói, tôi chỉ tiêu những gì tôi chọn.

Tôi tiêu lại gã, chậm rãi, như cách bạn tiêu đến gã một người đang đứng ở mép vực.

— “Không, thưa Chủ tịch. Họ không phải gái điếm.”

Ông nuốt khan, như thể đang chờ một bản án.

— “Vậy họ là gì?”

— “Họ là người thay thế, thưa Chủ tịch.”

Im lặng. Lúc đầu ông không hiểu. Rồi ý nghĩa ập đến.

— “Thay thế ... cho cái gì?”

— “Cho tất cả những gì ông không còn tự mình cảm nhận được nữa.”

Hai người phụ nữ nhìn tôi, nhưng họ không chớp mắt xuống. Họ nhận — luôn luôn — nhưng họ không bao giờ đòi hỏi.

Họ không ở đó để quyết định. Họ có mặt để lấp đầy một hố đen.

Ngài Chủ tịch hít vào, chậm rãi. Một giọt nước mắt — chỉ một giọt — rơi xuống không một tiếng động.

— “Nando... tôi đang ngã.”

— “Tôi biết, thưa Chủ tịch. Nhưng không phải hôm nay.”

Và trong một giây, trong khoảnh khắc ấy, ông lại trở về là chính mình. Không phải vai trò. Không phải biểu tượng. Con người.

Con người của Chủ tịch của tôi.

Chào, Peppe